

отмакнє молико са може такова несогласія

Со сичко това оученки различныхъ Славянскихъ народовъ са' фанали инакъ. Харковскіи (*Харковъ, градъ голѣмъ въ Россії) Напечататели Малороссійскихъ книжкъ, пишатъ по изреченію, не конь, но кинъ; и какъ да са' оуѣкти единъ Великороссіянинъ, че Харковское слово кинъ ще да рече конь, а не глаголъ кинъ (*ферли)! Или че виаъ ще каже быкъ, и много дрѹги такива! Освенъ това тиисты свой кинъ, виаъ, въ дрѹгихъ падежахъ склонявацъ: конѧ, вола, а не кина, била. Отъ тѣзи найновыхъ распространителей такового правописанія са' ГГ. Среузневскій, Боданскій и Грекенко, кои са' мастерували сокѣ нове правописаніе!

Не отдавна и въ Тверскаѧ Губерніѧ (*Каза въ Россії) единъ Литтераторъ тави ново правописаніе. Онъ такожде е' замалкнъ въ изреченіи своей Губерніи, и оукрѣпава: какъ говоришъ, тако и пиши. Азъ подозрѣвамъ (*коимся, швѣслись-васѧ тѣрск.), не е' ли той помыслилъ да напраби Епоха въ Исторіи Рѣсской Науки? Но заради че онъ совѣтыва да са' пише: виаъ, мабо, тваво, үнамъ, үнашъ, и много такива иѣща, за това